

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Narečnino prejema opravištvu (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisni se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 76.

V Ljubljani, v četrtek 3. aprila 1890.

Letnik XVIII.

Bismarckov konec.

Ko sta leta 1871 Jules Favre in Bismarck v Versailles-u sklepala za Francijo britke pogoje miru, udrle so se domoljubnemu zastopniku ponižane Francije solze po obrazu. Jules Favre se je pred Bismarckom zjokal, ker se mu je uboga teptana domovina v srce smilila, — Bismarck pa je ostal ledeno-mrzzel, češ, kaj hočeš s komedijo? Časa kolo se je med tem nekolikokrat zavrtelo, in prej, nego si se nadejal, zjokal se je železni kancelar Bismarck, zapuščajoč nedavno prestolno mesto države, katero je skital s krvjo in železom. Dva državnika, oba na jok, in vendar kaka razlika med njima. Francoz je pred dvajsetimi leti jokal iz ljubezni do domovine, katera se mu je v srce smilila; Nemeč, samoblasten, kakor je ves čas svojega vladanja bil, jokal je iz nevolje, da si je izpodnesel lastni stol, da, skoro že vladarski stol, raz kateri je celemu svetu desetletja narekaval politiko! Kolik razloček! Ondi vroče domoljubno srce, tukaj nič kot preudarjenost in — trma!

Bismarck se je zjokal, vrnivši se od cesarja Viljema II., kjer je odložil težko, pa vendar čez vse mu priljubljeno butaro vladanja Evrope, sam ne verujoč, da se more vresničiti, s čemur je tolikokrat nemški cesarski rodovini grozil: da namreč odstopi, ker je mož za časa rajncega cesarja, starega Viljema, le predobro vedel, da bi ga ta za celi svet ne bil pustil od sebe. In res, kadarkoli je Bismarck čutil, da si mora svojo veljavo z nova utrditi, stopil je pred Viljema I. in rekel: „Jaz grem!“ Prav tolikokrat pa mu je rajnik Viljem odločno odgovoril: „Nikdar ne!“ In Bismarckov stol stal je trdneje, kakor prej kedaj.

Sedanji nemški cesar Viljem II. je mož, kateremu nikakor noče v glavo, da bi moglo biti sredotočje velike nemške politike kje drugje brez njegove osebe in da bi druge osebe delale politiko po svoji pameti. In zaradi tega rekel je nekega dne Bismarcku, da hoče sproti poučen biti o vsem, kar se

tiče vladnih zadev. To je bilo pa nekaj, kar se Bismarcku njegov živ dan ni primerilo, kajti mož je dosedaj na Nemškem gospodaril, kakor se je njemu ljubilo in njemu prav zdelo. Da bi moral pa sedaj o vsaki malenkosti sproti poročati, tega Bismarck ni zmožel in šel ter cesarju naznanil, da odstopi. Mislil si je: „Saj ne more brez mene na nobeno stran; mora torej odjenjati in mi gospodarstvo prepuštviti, kakor do sedaj.“ — Ali mož se je grozno ukanil! Cesar je sprejel Bismarckovo odpoved, in — Bismarck se je od cesarja gredeč zjokal; zjokal, da je samega sebe tako — prekanil.

Bismarck je tu naletel na moža prav tako samovoljnega, kakor je bil ves čas svojega življenja sam; in ker ta mož ni hotel z njim deliti vladarske oblasti, ker ga ni hotel priznati za svojega socesarja, hotel ga je železni kancelar k temu prisiliti s ponujeno ostavko, kar pa mu je popolnoma izpodletelo. Sedaj je završil mož svojo političko dobo tako, kakor sam v resnici ni nikdar mislil. Kajti Bismarck je tistih jeden, kakoršnih imamo tudi po naši domovini več, — gospodarjev namreč, ki se gledé gospodarstva in njene izročitve v mlajše roke, trdno držé pregovora: „Meni luč, tebi ključ!“

Foreggerjeva volitev.

(Dalje in konec.)

Še nekaj moram opomniti proti g. dr. Foreggerju. G. dr. Foregger se nahaja v velikem „Orijentu“ na Ogerskem. Ta veliki „Orijent“ je pa le zalega italijanskega prostožidarstva in italijansko prostožidarstvo je povsem v prusko-nemškem taboru. Na povelje velike lože v Berlinu odstavili so Francozom prijaznega velikega mojstra Frapolija ter postavili na njegovo mesto prusko mislečega Mazzonija. Zatorej pa trdim, da je italijansko prostožidarstvo povsem v pruskem taboru. Velika ložna zbornica v Baireuthu je pa tudi pripoznala veliki „Orijent“ na Ogerskem, ki je v zvezi s tremi nadložami za celo Nemčijo v Berlinu.

Iz tega sledi, da teži vse prostožidarstvo prot Berlinu, kjer ima tudi svoje težišče. To je pa za nas Avstrijane vsekako nekaj nevarnega. Takoj hočem povedati zakaj. Lahko se pripeti, da se ponovi, kar se je zgodilo 1866. l., in pruska diplomacija se utegne poslužiti zopet prostožidarstva, da bode lažje premagala Avstrijo. To se je zgodilo in se še lahko zgodi.

Da je temu takó, dokazano je. Samo knjigo generala Lamarmore: „Un piu di luce sugli eventi politici e militari dell' anno 1866“ — ali pa prostožidarski časnik „Bauhütte“ vzemite v roke, pa boste videli kaj in kako. Kaj pa se je dogodilo? Prostožidar Košut je pismen načrt izročil italijanski vladi, kako bi se najlože dobilo Ogre za vstajo. Potem je nabiral prostožidar Klapka avstrijske ubežnike v Šleziji, hoteč napraviti si ogersko legijo, s katero bi mahnil siloma v svojo domovino, prostožidar Komaromy je šel v Berlin in je sprejel od Bismarcka —

Poslanec Prade: Ali je tudi Bismarck prostožidar?

Poslanec dr. Gregorec: Mogoče.

Poslanec Prade: Ali tudi cesar?

Poslanec dr. Gregorec: Sedanji ne, a prejšnji nemški cesar je pa bil.

Komaromy je sprejel od Bismarcka 100 000 dolarjev. To ogromno svoto je poslal na Ogersko (Nemir na levici. — Klici na desnici: Prostost govora!) prostožidarju grofu Czakyju in prostožidarju grofu Karolyiju in „Bauhütte“ pravi dné 13. marcija 1866. l., torej nekaj mesecev pred bitko pri Kraljevem Gradcu: „Ravnokar ustanovila se je v Budimpešti velika loža“. Gospoda moja, kar se je enkrat zgodilo, zgodi se še lahko. H koncu omenil bi rad še male knjižice, ki je prišla lansko leto tukaj na Dunaji na svetlo, tiskana v tiskarni „Austriji“, Neubau, Schottenhofgasse 3, v tretjem natisu. Knjižica nosi na čelu naslov: „Ogerski prostožidarji in c. kr. armada.“ Pisatelj knjižice pripove-

LISTEK.

Pred božjim grobom.

„Božji grob!“ Ne vém besedij, ki bi imele večji pomen, nego te dve. Nehoté prešinja žalost srce pri pogledu na mrtvega Odrešenika, toda rajskega veselja zopet utriplje notranji čut, ko človek povzdigne svoje oči tja gori, kjer med pestrimi, živimi lučicami stoluje večno živ Oni, čegar podoba počiva doli v skalnatem grobu.

Globoko sožalje oglašá se pri pogledu na rane Zveličarjeve, iz kojih se zajedno poraja hvalospev za rešenje iz temnega suženjstva.

Božji grob je kraj zbranega duha in tudi goreče molitve. Malo je src, in naj plapola v njih še tako neznamen žarek vere, da bi na tem svetem kraju, kjer se kaže božja ljubezen, ne pošiljala svoje goreče molitve in prošenj do nebeških višin.

Kako se pa nekateri ljudje obnašajo pred božjim grobom? Bohajajo li sém z dušo, pristopno sladki in tihi tolažbi, prihajajoči iz tajnega vira večne ljubezni? Nastopni obraz, dragi čitatelj, pouči te o tem.

* * *

Véliki petek popoldne je. V župni cerkvi okrajnega mesta X. postavljen je v postranski ka-

pelici dragocen božji grob. Vsa njegova oprava ima lice tihega žala. Prekrasni altar, ves iz kristalnih zreal, nosi srebrno skrinjo miru in sprave, na kateri med okriljenimi kerubini stoji dragocena gotiška monštranca. Pred altarjem v umeteljni gomili leži soha mrtvega Odrešenika. Plemenito obličje, vse okrvavljeno, kakor bi se bolestno usmevalo, in upadene oči, kakor bi hotele zdajci pogledati, takó umeteljno izdelana je ta soha. Stene kapelice preprežene so z belimi zavesami in po obeh straneh altarja so visoke piramide bujnega zelenja in gruče najdražestnejših evetk. Župnik, velik ljubimec evetk, dal je sém prenesti skoro ves svoj rastlinjak, v katerem z veliko marljivostjo po celo zimo goji obilo raznovrstnih cvetk in zlahtnih rastlin, da bi mogel Véliki teden dostojno dičiti s svojimi ljubljenci božji grob. In v tem trenutju zapustil je hram božji poln radosti, oveselivši se na pogledu in molitvi pred altarjem. Po njegovem odhodu ostal je božji grob sam; niti žive duše skoro ni v cerkvi. Samo stari cerkvenik kleči dremaje na nizkem klečalu pred altarjem. Trepeča svetloba voščenih sveč, cvetna vonjava in globoka tišina omamile so njegove misli, glava mu zdrkne na prsi ter zadremlje, in nekoliko korakov odtodi — za cerkvenim ozidjem — klije bujno ljudsko življenje.

Toda, čuj! Cerkevne duri se odpirajo, in tihi koraki odmevajo po cerkvi. Vendar je prišla kaka pobožna duša poklonit se Odrešeniku v samotni počivajočemu. Ali kaj pomeni to? Čujejo se šepetajoči glasi! Cerkvenik vsaj ne govori z nikomur, revež spi mirno na klečalu.

Dve ženski postavite se pred altar. Ménim, da pokleknete; kaj še? Njijine oči tekajo sémtertje iz kota v kót, na to pa starša deje:

„Vam nisem li pravila, gospa dohtarica, da v našem župniku tiči vendar-le kmetskih starišev sin? Zopet je razobesil sém te bele plahte! Krasno, kakor v kmetski izbi!“ Kolikrat sem mu rekla: „Gospod župnik, izvolite raje dati na mesto belih zaves v božji grob kak ‚braun‘ ali pa ‚lila‘!“

„In še-le ta venec“, jame druga, kazaje nedostojno z vélo roko na prelepo monštranco, ovenčano z belim vencem in modrimi cvetkami, — „ta venec je gotovo naredila tista ‚fifla‘. Raje naj se uči kuhati, da ne bode obsedela! Toda pojdive raje vën, da vse povem, česa sem slišala véčeraj o tej gospici!“

Na to prime dohtarico za roko ter jo véde od božjega groba, še pripognili se niste pred Najsvetejšim, samo starša naredila je z roko neko zná-

duje dogodek stojega potovanja na Oggersko v Budimpešto v kupeji.

Poslanec dr. Kronawetter: Kdo je spisal knjigo?

Poslanec dr. Gregorec: Pisateljevega imena ni v knjižici; vendar knjigo si lahko omislite, saj ne stane veliko. (Silen smeh na levi.)

Poslanec dr. Kronawetter: V tej tiskarni se tiska „Vaterland“.

Poslanec dr. Gregorec: Mogoče. V omenjeni knjižici pripoveduje pisatelj naslednje: Sopotovalec, oče rezervnega častnika, tožil je o velikih troških za svojega sina jednoletnega prostovoljca, rekše: No, kaj menite, koliko me stane? Pisana uniforma z obilim nepotrebnim zlatom, oprava za vojno in konečno prostozidarstvo; to tudi ni cenó. Na vprašanje: „Kaj ima vojna oprava s prostozidarstvom opraviti?“ „Mar niste še slišali,“ odgovoril je oče, „o prostozidarskih znakih v sili? Ti znaki varujejo tudi v vojni. Klic ali migljaj z robcem, na katerem je krog in šestilo — in noben prostozidar-vojak ne ustrelji in noben prostozidar-častnik ne pušča sem streljati. Ako plačam že toliko za sina, zakaj bi mu še tega ne storil?“ (Smeh na levi.)

Ta odgovor, gospóda moja, napravil je velik vtis na pripovedovalca, in sklenil je, stvar natančno preiskati. In to je tudi storil. Pregledal je precej obširno prostozidarsko slovstvo zadnjih dvajset let in pozvedoval o njem v različnih vojaških in civilnih krogih na Oggerskem. Sad njegovega truda je bil naslednji: prepričal se je, da je res dovoljeno prostozidarstvo na Oggerskem, da pripadajo mnogi vladni opravniki tej skrivni družbi, ki ima vrhu teh še mnogo udov v političnih, vojaških in častniških krogih.

Predsednik (seže vmes): Gospod poslanec! Vi govorite vedno le o prostozidarstvu, a mi smo pri volitvi poslanca dr. Foreggerja. O prostozidarstvu ste že dovolj povedali, prosim povejte še druge vzroke.

Poslanec dr. Gregorec (nadaljuje): Takoj hočem skleniti. To ni le pomisleka vredno, marveč tudi žalostno, da so v naši armadi možje-pristaši prostozidarstva, ki utegnejo ob času vojne dati povod veliki nesreči in zgubi. Žalostno, prežalostno je to, da je prodrlo prostozidarstvo s svojimi pogubnimi koreninami celó v našo armado? Prva vez je vzvišena dinastija, druga dinastijska ljubezen in zvestoba narodov, tretja pa naša cesarska armada; in med to je največ katolikov, katerih prisega je posvečena s katoliško cerkvijo in vero. Kdor se bojuje proti cerkvi in veri, maje podlago državi, in to dela prostozidarstvo. Dokazal sem, da je g. dr. Foregger prostozidar. Prostozidarstvo je pa sovražnik katoliški cerkvi, naši monarhiji in armadi in zato ne bom glasoval za prostozidarja dr. Foreggerja. (Pohvala na desnici.)

Na to se je oglasil poslanec M. Vošnjak: Ker je torej g. dr. Foregger pristaš prostozidarjev, kakor je obširno dokazoval g. predgovornik, ne morem zanj glasovati.

Podano poročilo legitimacijskega odseka me opominja na nekatere točke, katerih moram tu omeniti. Kdor pozna razmere na Spodnjem Štajarskem, posebno mestne celjske skupine, vé, da je težišče

tega volilnega kraja v uradništvu e. kr. uradov. To torej zopet dokaz, kako se zatira nemštvo na Spodnjem Štajarskem. Lahko se reče, da glasuje 95% vseh e. kr. uradnikov proti našim kandidatom, torej proti onim, katere imenuje vladna stranka. (Čujte! Čujte! na desnici.)

Težišče glasovanja je v mestu Celji, kjer volijo e. kr. uradniki na po velje dotičnega e. kr. uradniškega načelnika liberalnega kandidata. Radi tega se le nekaj e. kr. uradnikov upa glasovati proti opozicijskemu kandidatu za vladnega. To je dokaz, kako se zatirajo Nemci na Spodnjem Štajarskem in kako ljubeznivo skrbi vlada za Slovence!

Poročilo je omenilo, da ni nikakega dokaza za to, da bi se bilo komu prepovedalo vzeti prepis imenika volilcev. Temu nasproti moram opomniti, da sem bil jaz sam oni, kateremu se je zabranil prepis. S tem ménim je dovolj dokazana prepoved prepisa imenovanega imenika volilcev. Pri dalmatinski volitvi, o kateri se je obravnavalo lansko leto v visoki zbornici in pri kateri je liberalna stranka grajala omenjeno prepoved prepisa, dovolil sem si apelovati na zastopnika visoke vlade, da naj stori taisto tudi za celjsko mesto in tudi ondi dovoli prepis imenika volilcev. Toda vladni zastopnik ni odgovoril bržkone zato, ker je šlo za dalmatinsko volitev, a ne za štajarsko. Zato ga zopet danes prosim, da pové, ali gre nam Slovencem v celjski mestni skupini ona pravica, katera je bila podeljena nemški liberalni stranki v Dalmaciji.

V poročilu je nadalje omenjen razpis volitve v Celji. Način razpisa je nekaj posebnega in kaže, s kako eneržijo postopa liberalna stranka celó proti graškemu namestništvu. Liberalna stranka je dala razpis volitve v obeh deželnih jezikih tiskati in prilepiti pri dotičnih uradih. Razpis je imel na jedni polovici nemški, na drugi polovici slovenski razglas in spodaj je stal podpis: „Der k. k. Statthalter Kubeek.“ Kaj pa v Celji delajo? Naznanilo prestrižejo vzdolž na dve polovici. Vsekako je zadela tudi podpis enaka usoda, za kar se pa dotični gospodje čisto nič niso zmenili; prilepili so le nemški tisek s prvima dvema črkama Kubeek. Ali je bilo to prav od dotičnih uradnikov, če so tudi samoupravni organi, ne bodem tu razpravljati.

Pri tej priložnosti hočem tudi nepravilnosti volilnega reda v tem okraji omeniti. Visokočislani gospod predgovornik je že omenil, da zastopam jaz kot zastopnik kmetskih občin celjskih 134.000 prebivalcev in mestni zastopnik le 13.367. A poslušajte dalje. Izmed teh 13.367 prebivalcev celjskega volilnega okraja je le 5202 Nemcev. Vprašali me bode: Kako navladata 5202 Nemca 8167 Slovencev? Vzrok temu je ravno ta, da glasujejo e. kr. uradniki zmirom proti narodnim konservativnim kandidatom in v imenovanem okraji je ravno e. kr. uradništvu merodajno.

Gospod predgovornik je tudi izračunal, koliko Vošnjakov bi moralo biti tukaj za jednega Foreggerja v primeri s številom prebivalstva; a zaračunal se je, kajti po uradni statistiki bi jih moralo 26 biti (živahnost), kajti razmerje je 134 proti 5.

Visoke zbornice ne bodem nadalje nadlageval in upam, da si visoka zbornica in posebno vsi oni

gospodje, ki so poslušali g. predgovornika, lahko sami napravijo sodbo o dr. Foreggerju, ter vedó, kaj jim je pri glasovanju storiti. Jaz kot katolik ne morem glasovati za potrdilo volitve g. dr. Foreggerja. (Dobro! na desnici.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. aprila.

Notranje dežele.

Državni zbor se snide dné 16. aprila in takoj prične z budgetno debato. Na vrsto pride še gališka zemljiška odveza in prememba osebnih tarifov na železnicah. Po državnem zboru okolu 10. maja snide se češki deželni zbor, začetkom junija pa delegacije.

Avstrija in delavsko vprašanje. Po sklepih berlinske konference v varstvo delavcev razvidimo, da je v primeri z družimi državami Avstrija na tem polji praktične socialne preosnove prekosila druge države, ker mi imamo vsaj že na papirju toliko, kar je sedaj konferenca nasvetovala.

Katoliški shod bode dné 7. t. m. v Šleziji v Voldavi. Govorili bodo državna poslanca Eichhorn in Svieži, deželni poslanec Knab, načelnik katoliškega šolskega društva dr. Schwarz in Stöber z Dunaja.

Vnanje države.

Srbija. „Pol. Corr.“ piše o zadnjih delih skupščine, osobito o novi administrativni razdelitvi srbskega kraljestva ter omenja nezadovoljnosti radikalne stranke vsled razdelitve. Večina radikalcev je zahtevala, da ne bi bil Šabac temveč Bosnica glavni kraj drinskega okrožja in sicer iz političnih ozirov gledé na Bosno. Iz enacih vzrokov naj bi ne bil Niš, temveč Kujaževac glavni kraj timoškega okrožja z ozirom na napete razmere med Srbijo in Bolgarijo. — Srbski list „Odjek“ presoja prenovljenje vlade in omenja, da je bila Srbija pod prejšnjo vlado v dobrih razmerah z vnanjimi državami, s katerimi ji vežejo od nekedar bratske krvne vezi. Radi tesnosrčne politike, ki se ni ozirala na prave narodne koristi, rušile so se te vezi in v tej meri je rasla napetost z bratskimi državami. — „V današnji seji skupščine“, poroča se dné 1. t. m. iz Belega Grada, „odgovoril je ministerski predsednik Gručić na vprašanje o Srbu, katerega je usmrtil ogerski mejni stražnik, da je storil za to potrebne korake; Oggerska vlada stvar preiskuje, a vspeh preiskave še ni znan. Skupščina je zahtevala od vlade, da stori nadaljne potrebne korake.“

Francija. Na Francoskem rastejo od dné do dné mržnje proti Nemčiji in zadnji čas vlasti proti cesarju Viljemu samemu. Pred nekaj dnevi je francoska vlada ukazala preiskavo proti „Egalite“, ker je zahtevala, da umore nemškega cesarja. Ker je vlada prepušljiva, napala je „Cocarde“ nemškega cesarja še huje in drzneje. Ta list zahteva odločno, da naj usmrte cesarja Viljema. „Köln. Ztg.“ opozarja na ta predrzni članek ter pravi: Ne moremo verjeti, da ne bi francoska vlada kaznila tacihih napadov zato, ker so naperjeni proti nemškemu cesarju. Še ko bi se proti kakemu zasebniku kovali morilni naklepi, morala bi vlada storiti svojo dolžnost. — Ribot minister zunanjih zadev, je poročal ministerskemu svétu o svojem razgovoru z Julesom Simonom gledé na vspehe berlinske konference. Z orirrom na obravnave z Anglijo in Egiptom o konverziji egiptskih dolgov je Ribot izdelal nove predloge, katere je dné 1. t. m. predložil ministerskemu svétu. Zagotavlja se, da bodo te obravnave kmalu končane.

menje, slično križu, kakor bi hotela zapoditi muho z lica.

Nu, mislim si, da bi bil gospod župnik tu klečal, kako bi ženski navidezno molili, farizejski prebiralí rožni venec zaradi ljudske hvale! Polasti se me trpka nevolja.

Sveče na altariju pa goré in plamté temneje in tožneje nego prej, kakor bi žalovale, da nehvaležni svet ne pride obiskat Odrešenika v samoti, temveč s strupenim svojim dihom skrunijo kraj, kjer si je izvolil iz ljubezni do ljudi On prestol svoj.

Po cerkvi se zopet oglašajo koraki. To je otroška boja. Tolpa šest- do desetletnih dečkov priburmi v cerkev pred božji grob. Starejši hitro pokleknejo ali kmalu zopet vstanejo ter pristopijo k mreži.

„Oj, Jakec, to je rož!“ vsklikne najmanjši štrkolín ter kaže s prstom na ognjeno, veliko kamelijo.

„Vtrgaj jo!“

„To se ne smé!“ dé starejši in pogleda po strani spečega cerkvenika.

„A-a-a, krajcarji! Koliko je tu krajcarjev!“ govori dalje deček ter beži k mizici, na koji leži kupec za luč darovanih krajcarjev.

Kar pristopi največji deček k spečemu cerkveniku ter nekaj pošepče na uho svojim tovarišem.

Jarnejec pa na to z drzno roko seže po krajcarjih

in smuk! ž njimi v žep. Plaho zapusti nadebudna mladina sveti kraj.

Sveče pa dalje tožno plamté. Kdaj bodo mirovali posvetni lopovi celó v hramu božjem?

Počasnih korakov vstopi star, sivolas ogljar z malim, desetletnim vnukom. Približavši se božjemu grobu, omamljena leska in svetlobe postojita pri zadnjih klopéh. Hkrati se starec vzdrami, véde vnuka za roko k altariju ter poklekne pred marmornato ograjo. Svoje mrkle oči in brazgotinasto obličje povzdigne k beloblesteči hostiji v zlatih žarkih in nepopisna slast in milina prešinja mu sree.

„Vidiš, Francek“, šepče stari ogljar strmečemu vnuku, „tu klečiva pred Bogom, ki te je ustvaril in ti daje zdravje, ki je k sebi v nebesa vzel tvojo mater in očeta. Moli lepó, da se bodeš tudi ti mogel enkrat ž njima veseliti tam gori!“

Francek, spomnivši se umrlih starišev, jame jokati, toda zadnje dedove besede ga potolažijo; s solzami v modrih očéh tiho moli.

Stari ded pa nasloni glavo na hladno ograjo in se zamisli v molitev. Zdi se mu, da Odrešenik stopa z altarja, da mu polaga svojo božjo roko na sivo glavo, z nebeškim očesom zré v njegovo pozemeljsko slabo oko, iz ljubeznjivih ust pa je čuti besede: „Povej, kje te teži, da te potolažim! Povej,

potoži — poslušam te!“ O kaka radost in veselje mu prešinja staro srce; goreča molitev puhti mu iz srca zá-se, za vnuka, za ljube pokojnike, za vse, vse!

„Spi se doma!“ oglasi se nekdo za ogljarjevim hrbtom. Kakor bi bil iz nebeških višav padel nazaj na ta grešni svet, obrne se prestrašeno, in glej! cerkvenik je, ki starca vleče za rokav.

„Saj nisem spal; molil sem, molil!“ odgovori ogljar tiho.

„E, molil ali ne molil!“ godrnja cerkvenik, — „tako blizo pred altarijem ne smete klečati.“

Stari ded tiho vstane in poklekne z vnukom v temnem kotu kapelice.

„Pozabil sem“, šepče ded, — „da nisem v naši borni cerkvi na Krasu, in da je tu blizo altarja prostor samo za gospódo. Toda tudi tu, mili Zveličar, me čuješ!“

In znova jame moliti z vnukom.

Odičene sveče okolu Najsvetejšega pa veselo plapolajo in razlivajo mile žarke rajske radosti; njih svit in žar širi se po polutemni kapeli tjá do najtemnejšega kota, kjer v tiho molitev utopljena pohlavno klečita osireli ded in plavolasi vnuček.

Rim. Izvredni angleški zastopnik pri sv. očetu, general Simmons, naznanil je v irskem kolegiju konec svojega poslanstva in poročal o prelepem sprejemu, ki so mu ga skazali sv. Oče, — tako nazivlje general Simmons Leona XIII., — in drugi cerkveni dostojanstveniki. Nadalje omenja, da je bila njegova navzočnost „na rimskem dvoru“ za Anglijo velike koristi, ter se nadeja, da bo imel naslednika. Sicer pa zaupa previdnosti, dobroti, modrosti sv. Očeta, da bo Anglija v vseh svojih vprašanih omike, pravosti, vere in pravice imela izdatno podporo pri sv. Očetu. Angleška vlada prepričala se je znova o velikosti moralne moči „rimskega dvora“. Vsi Irci so bili navdušeni. Navzoči so bili tudi msgr. Satolli, patrijarh Lenti in več škofov.

Nemčija. Vsled cesarjevega ukaza je prepovedano nemškemu občinstvu še v prihodnje gledati cesarja v cerkvi z galerij; saj je vsak dan priložnost videti cesarja, ko jaše k zverinjaku. Da ne bo torej strmelvo občinstvo v cerkvi na cesarja, stražili bodo galerije podčastniki in častniki pod poveljem štabnega častnika. — Da bi se postavil spomenik knezu Bismarcku v glavnem mestu nemške države, imelo je te dni več odličnih mož shod. Odbor namerava prositi cesarja za pokroviteljstvo. Predsednik je bil deželni ravnatelj Levetzow. — Iz Friedrichsruhe se poroča o sijajni slavnosti Bismarckovega rojstvenega dne. Knez Bismarck počuti se bajé jako dobro. „Hamburger Nachrichten“ poročajo: „Knez Bismarck je odgovoril mnogim gospodom, ki so ga vprašali, kdaj pride v Berlin, da bo prišel jedenkrat v državni zbor.“

Anglija. Cerkvene razmere na Angleškem se boljšajo. Shod angličanskih škofov je potrdil ustanovitev mniških redov v angličanski cerkvi in v ta namen sklenil naslednje: 1. Po našem mnenju zdi se nam potrebno, da se cerkev s prostovoljnimi redovi in družbami okoristi. Udje družbe, kleriki in lajki, morajo biti voljni po svojem stanu delovati, ne da bi zato zahtevali kakega plačila ali podpore. 2. Udom tacih bratovščin je dovoljeno zavezati se z razvezljivimi obljubami devišstva, revščine in pokorščine. 3. Taka društva morajo delati v popolni pokorščini do škofa vsake škofije in naseliti se smejo le na privoljenje tamošnjega duhovništva. — Henrik VIII. je odpravil cerkvene redove, ko se je sprl s sv. cerkvijo. Morebiti bodo dale nove družbe povod spravi med Anglijo in sv. cerkvijo.

Portugal. Iz Lizabone se poroča: Do sedaj je zbornica sestavljena iz 140 konservativcev, 30 progresistov, 10 monarhistov in 3 republikancev. Različni progresisti so ugovarjali združenju progresistov z republikanci pri volitvi v Lizaboni.

Kitajsko. Rusija ima od dne do dne več vajakov ob meji severnih pokrajin kitajske države. vsled česar vlada v Pekingu veliko vznemirjenje. V večjo varnost misli tudi Kitajsko ob ruskih mejah, zlasti v Mandšuriji, pomnožiti vojaške čete. S temi okolnostimi je bajé v zvezi poziv vseh kitajskih dostojanstvenikov k politično-vojaškemu posvetovanju v Peking.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Dne 1. marca 1890.

(Dalje.)

Pri § 11. pravilnika za izgotavljanje vodovodnih naprav se je unela daljša debata, katere so se vdeležili odborniki Gogola, dr. Gregorič, Hrasky, Zitterer, Grasselli in Hribar. Konečno obvelja naslednji:

P r a v i l n i k

za izgotavljanje vodovodnih naprav pred hišami in po hišah mesta ljubljanskega.

§ 1. Vodovodne naprave pred hišami in po njih je oskrbeti dotičnim gospodarjem. Vodovode po hišah smejo izgotavljati samo temu delu večji in uradno upravičeni instalaterji, kateri natančno poznajo dotične propise ter se morajo tudi pod izgubo koncesije po njih ravnati.

§ 2. Predno se začne v kaki novi stavbi delati vodovodna naprava, treba vodstvu mestnega vodovoda predložiti ves načrt, kateri obsega višinski in talni prerez z osnovno vredbo in vpisanimi obmeri (dimenzijami) cevi ter z oznamenilom vseh ventilov in odvodnih mest.

Ti načrti se lahko tudi ob enem s prošnjo za stavbinsko dovolitev predložé mestnemu magistratu. Pri dotičnih komisijskih ogledih in razpravah mora biti potem navzoč kak uradnik vodovodnega vodstva.

§ 3. Za napravo vodovodov po hišah smejo se rabiti samo:

a) Svinčene cevi, enakomerno debele in močne ter iz popolnoma čistega blaga. Teža jim je na meter dolžine določena naslednja:

$\frac{3}{2}$ " cevi ali 13 mm svetlobe po	2-80	kgr
$\frac{3}{4}$ " " " 20 mm " "	4-50	"
1" " " 26 mm " "	7-25	"
$1\frac{1}{4}$ " " " 33 mm " "	10-30	"
$1\frac{1}{2}$ " " " 39 mm " "	12-50	"

b) Galvanizovane cevi iz najboljšega kovanega železa in preizkušene s tlakom 15ih atmosfer.

Cevi nad 40 mm velikega svetlobnega premera morajo biti iz litega železa. Lite morajo biti stoječe, znotraj in zunaj asfaltovane in preizkušene s tlakom 15ih atmosfer.

§ 4. Svetloba vodovodnih cevi je odvisna od števila iztokov (pip), in določi jo mestno vodovodstvo po množici vode, kolikor se je bode najbrže rabilo po napovedbi gospodarjevi v napovedni pöli, a določuje se izrecno, da se ne smejo rabiti cevi pod $\frac{1}{2}$ " = 13 mm velike svetlobe. Za razvodke od cestnega vodovoda do začetka navzgorjih cevi in od tod do prvega prihodnjega razvodka ne smejo rabiti se cevi, ki imajo manj nego $\frac{3}{4}$ " = 20 mm svetlobe, in po hišah, nad eno nadstropje visokih, ne cevi, ki merijo pod 1" = 26 mm svetlobe.

§ 5. Cevi morajo, koder držé pod zemljo, položene biti do 1-50 m globoko, da so varne mraza. Ravno zato morajo tudi po hišah napeljane biti skozi prostore, po katerih ne zmrzuje, ali katerih stene ne morejo premrziti, torej po glavnih zidovih ob njih notranji strani proti zaprtim, gorkim prostorom, po srednjih in prečnih zidovih takisto ob kurjenih ali zaprtih prostorih. Cevi morajo proste ležati na ometu in naj bodo, koder je treba, z dvojno klobučino ovite. Paziti je, da se ne poškodujejo kako, n. pr. z udarcem.

Navzgornje cevi po hišah vložé se lahko tudi v izdolbine (niše) po najmanj 8 cm globoke. Izdolbine je obložiti in osamiti s tvarino, toploti nedovzetno, in opaziti jih z deskami, ne pa ometati jih.

Prehodni in iztočni ventili morajo tudi biti proti mrazu zavarovani.

§ 6. Pri vsakem zasobnem vodovodu je precej za vodomerom, in sicer v kakem nemraznem prostoru, napraviti lahko pristopen zaporni ventil z izpustno pripravo za ves hišni vodovod. Koder ni vodomerov, postaviti se morajo zaporni ventili tako, da je lahko pozneje vodomere vdejati.

Navzgornje cevi morajo zaradi lažega popravila imeti v vsakem nadstropji flanše.

Kjer je več navpičnih razvodkov, mora vsaka cev na svojem najspodnejšem mestu imeti zaporno in izpustno pripravo.

Vse cevi hišnih vodovodov morajo imeti strmec proti izpustni pripravi, da jih je lahko popolnoma izprazniti.

§ 7. Da se preprečijo sunci po ceveh, rabiti se smejo za iztočne pipe le vijakasti ventili, in odvodki za kuhinje, klosete itd., naj kolikor mogoče imajo prehodne pipe.

Za glavne in prehodne pipe, na katere dovolj močno pritiska voda tudi z nasprotne strani, smejo se rabiti tudi stožasti ventili.

Nikakor pa ni rabiti samozapirnih pip.

Odprtine glavnih in prehodnih pip morajo biti prikladne premeru cevi, v katere se vdelaajo.

§ 8. Svinčene cevi je, koder se položé v zemljo, položiti v majhne, subo sezidane prekope (kanale), prej pa popolnoma naravnati, da niso nikoder krive. Potem jih je primerno pokriti, da se ne zmečkajo, kadar se zatoiče gorenja zemlja.

Ako je svinčene cevi speljati pod prekopi (kanali) ali skozi prekope, treba jih je vdejati zaradi varnosti v hranilne cevi od litega železa.

§ 9. Pod vsako iztočno pipo je napraviti izlivek s sitom in odvodno cevjo.

Odvodne cevi ne smejo imeti pod 40 mm svetlobe, ter so lahko iz asfaltovanega ali emajlovanega litega železa, ali svinčene ali pa tudi kamenene. Voda se ne sme naravnost odtekati v kanale ali v stranišča, in vsaka cev mora na najspodnejšem mestu imeti vodno zapiralo (sifon), katero je lahko snažiti.

§ 10. Straniške naprave naravnost iz cevi izplakovati, ni dovoljeno, ampak smejo se le z vodo iz malih rezervoarjev, ki morajo imeti ventil s plovakom najboljše sestave, ali pa morajo biti po klosetnih pripravah zaporni ventili, ki ne sujejo. Da ne morejo plini iz kanalov prihajati v stanovišča, treba po klosetih povsod, koder se z vodo izplakujejo, napraviti zaporne ventile (sifone), ki imajo najmanj po 100 mm svetlobe.

§ 11. Pomije, perilno vodo itd. je dovoljeno izpeljavati v mestne kanale; straniške poplahke pa le tedaj, kedar od slučaja do slučaja dovoli mestni magistrat.

§ 12. Tako zvanih hišnih rezervoarjev v občé ni dovoljeno napravljati iz zdravstvenih razlogov. Izjemoma jih dovoljuje mestnega vodovoda vodstvo,

a napraviti je v njih ventil s plovakom za zapiranje in odvodno cev za preobilno vodo.

Reservoarji in kopelske kadi morajo imeti odvodne cevi toliko svetlobne, da se lahko hitro po njih odteka voda. Kadar so torej tudi do cela odprte vodovodne pipe, mora po odvodni cevi vsa voda lahko odteči. Vse odtočne in odvodne cevi morajo proti mrazu biti zavarovane takisto, kakor dotični dovodi.

§ 13. Jako priporočati je, da se napravijo požarni hidranti ali požarne pipe po hišah in obrtnih zavodih.

Ti hidranti in pipe morajo imeti zavoje, kakoršne imajo aparati tukajšnjih požarnih gasilcev, ter se smejo rabiti le o požarih; zategadelj so zaprti z mestno svinčeno plombo. Vselej, kadar so se rabili, treba takoj naznaniti vodovodnemu vodstvu, da se iz nova zaplombajo.

§ 14. Cevi mestnega vodovoda neposrednje spojit s parnimi kotli je prepovedano, pač pa se smejo hidravlični aparati in motori, a le s posebno dovolitvijo vodstva, spojit z mestnimi cevmi.

§ 15. Razvodki od dovodne cevi po zasobnih vodovodih smejo se izvesti šele 1 meter daleč od vodomera ali hišnega zapornega ventila, nikakor pa ne pred vodomerom, kar je strogo prepovedano.

§ 16. Razvodke od mestnih cevi do hiše dá izgotoviti mesto ljubljansko ob stroških dotičnega hišnega gospodarja. Poleg tega oskrbi mesto navrt cevi, od litega železa sedlo s kovanim oklepom ali pasom, glavno zaporno pipo s ključem ter s hranilno cevjo in zaklopom (kapo) pa vodomer.

Stroški za te razvodke se bodo tako računili, kakor da bi nasprotne si hiše bile po enoliko oddaljene od mestnih cevi. Dolžina cevi do hiše se bode torej vedno merila in štela od srede ceste.

§ 17. Vodovodne naprave po hišah morajo biti vse jako trdno izgotovljene. Zato se bode vsaka naprava, predno se bode začela rabiti, preizkusila z vodnim tlakom 10ih atmosfer, potem šele se bode dovolil dotok iz mestnih cevi.

Zaradi preizkušnje s tlakom treba o pravem času zglašiti se dotičnemu instalaterju pri vodstvu mestnega vodovoda. Ta preizkušnja se mora vršiti v pričó vodovodstvenega uradnika. Instalater mora tudi biti navzoč ter ob svojih stroških priskrbeti in pripraviti potrebno sesalko z manometrom. Vrh tega je dolžan vodovodnemu uradniku razkazati vso napravo, kako je izdelana, ter tudi razvodke, klosete, kopeli in druge vodorabne priprave.

Za kakovost in trpežnost vodovodnih naprav po hišah pa ni porok hišnim gospodarjem mesto ljubljansko.

§ 18. Ako bi se videlo, da instalater kake vodovodne naprave ne izdeluje solidno, ali pa ne tako, kakor ukazujejo ti propisi, ne bode se naprava, predno se ne odpravijo nje nedostatki, niti preizkusila s tlakom, in vsled tega tudi ne dovolil dotok iz mestnih cevi.

Hišnemu gospodarju se bode to uradno naznanilo.

Ako bi se to ponovilo, vzame se lahko takemu instalaterju dovolitev za izgotavljanje vodovodnih naprav popolnoma. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

(Volilni shodi za dopolnilne volitve v mestni zbor ljubljanski) so se za jeden dan premaknili. Na željo mnogih volilcev, ki bi velikonočne praznike, zlasti ponedeljek radi preživeli izven Ljubljane, ne bode v ponedeljek nobenega volilnega shoda in shodi so določeni tako.

Za III. razred v torek 8. aprila.

„ II. „ „ sredo 9. „

„ I. „ „ četrtek 10. „

vsakokrat ob 7. uri zvečer, v mestni dvorani. P. n. gospodje volilci naj blagovolé to vzeti na znanje.

(Starčki,) katerim so daues prevzvišeni gospod knezo-škof noge umivali, so naslednji: B. Marinčič, star 83 let; Gašper Jančar 82 let; Matej Levec 82 let; Franc Brodnik 79 let; Janez Tonija 79 let; Anton Fajdiga 77 let; Matej Vrhovec 77 let; M. Vrhovšek 76 let; Anton Pance 72 let; J. Verbinec 68 let; Janez Kopač 68 let; Andrej Sever 68 let; vsi vkupe so stari 910 let.

(Velečast. g. dr. Anton Mahnič,) profesor bogoslovja v Gorici, podaril je „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“ deset goldinarjev. Srčna mu bodi hvala!

(Umrl) je večeraj popoldne v Radovljici deželni okrožni zdravnik g. Fr. Saurau.

(Cesta čez Bogensperk.) V torek je prišla iz Litije v Ljubljano posebna deputacija k deželnemu odboru, da bi se kmalu pričela preložitve imenovane ceste, kakor je sklenil deželni zbor. Kakor čujemo, bo deželni odbor storil potrebne korake, da se delo hitro prične, ker prvič je preložitve nujna, drugič pa bi si ljudje sedaj kaj prislužili.

(Kamniška železnica.) Kakor se poroča, zgradba te železnice dobro napreduje. Le zaradi koločvara vprašanje še ni rešeno. Po načrtih je bil prostor za koločvar določen na južni strani mesta; pri zadnjem komisijemskem ogledavanju so nekateri zahtevali koločvar na severni strani. Da se to vprašanje, ki je v Kamniku nekoliko razburilo duhove, konečno reši, razpisan je nov ogled na 10. dan aprila.

(Iz Štange) se nam poroča: Minoli ponedeljek zvečer je bil po naših hribih hud vihar; med gostim dežjem se je usula debela toča ter precej poškodovala drevje. Kaj bo še? Začetek marca je bil mrzel, a konec topel, kakor po letu. Drevje je že močno odgnalo. Bojimo se mraza. Podpore naši reveži niso še nič dobili in menda je tudi ne bodo. Kje je vzrok? Čudno se nam tudi zdi, da vlada doslej ni dovolila še nobene podpore. Sedaj je ravno že zadnji čas, ker ljudje potrebujejo semena. Ako ne bodo sadili in sejali, tudi ne bodo kopali in želi. In kje si naj naš borni kmet dobi semen? Denarja nima, zadolžiti se skoraj že ne more više. In tako utegne poljedelec zopet imeti žalostno jesen. Gospodje, ki ne sejejo in ne orjejo, tega ne čutijo.

(Prihodnje deželnozborske volitve) na Štajarskem in Koroškem delajo našim nasprotnikom mnogo skrbi. Tako so zvrtili, da g. baron Goedel ne bo več sprejel mandata in da bo njegov naslednik g. dr. Ivan Dečko. Tudi g. dr. Fran Radač nekda po nemških poročilih ne misli več kandidovati; kot naslednika imenujejo č. g. dr. Gregora. Mi sicer ne vemo, koliko je na tem resnice, a prepričani smo, da nemška gospoda zastoj hodi okoli vrele kaše. Na Koroškem pa so nemški liberalci celó sklenili, da bodo proti jedinima dvema slovenskima zastopnikoma postavili svoja kandidata. Boj bo torej hud, in treba je takoj na delo.

(Premembe pri učiteljstvu) Nadučitelj gosp. Matija Hiti je premeščen iz Slavine v Dobrnič; gđc. Karolina Brvar, učiteljska pripravnica, je dobila učiteljsko službo v Škocijanu na Dolenjskem.

(Mestnim vrtnarjem) je bil v zadnji tajni seji mestnega zbora imenovan Matija Cerar.

(Ogenj.) Iz Gorenje Vasi nad Škofjo Loko se poroča, da so na Malenskem Vrhu dne 28. marca popoldne pogoreli trije gospodarji, in sicer Matej Pintar, Janez Gantar in Janez Peternel. Škode je do 7000 gl.

(Požar.) Dne 28. marca dopoldne je na južni strani Boča pričel goret gozd gosp. Jagodiča iz Šmarija pri Jelšah. V kratkem času je pogorelo deset hektarjev.

(Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske) je razpisal štirideset nagrad po 10 gl., do katerih imajo pravico občine, oziroma vasi, katerih županstva dokažejo, da je vsa občina letošnje pomlad marljivo zatirala gosenice, črve, hrošče itd. Prošnje naj predložijo županstva, potrjene od dotične kmetijske podružnice, do 1. junija.

(V opravljeni odbor „Prvega narodnega doma“) v Novem Mestu so izvoljeni gg.: Dr. Albin Poznik, Adolf Pauser, Ivan Krajec, Andrej Senekovič in Viktor Rohrmann. V pregledovalni odsek gg.: Val. Oblak, Fran Kastelec ml. in Fran Seidl; za overovatelja zapisnikov gg.: Anton Virant in Fran Kastelec st.

(Nove dopisnice.) Ko bo porabljen zaloga sedanjih dopisnic, pridejo v promet nove večje in iz boljšega papirja.

(Pri občinski volitvi v Vrbljenih) v ljubljanski okolici je izvoljen za župana Janez Glavar iz Strahomera; za odbornike pa Franc Mavec iz Strahomera, Martin Oblak iz Vrbljen in Janez Škraba iz Strahomera.

(„Vrtec“) ima v svoji 4. številki naslednjo vsebino: Vihar (zložil J. G. Obložki). — Nezadovoljni Mihec (F. G. Podkriški). — Irma! Irma! (P. F. G...r). — Dar deci za Veliko noč (z ruskega preložil Franc S. Lekše). — Vzpomladanska (Alojzij K. Sež-ov). — Pozdravite Gospoda! (M. Š.). — Večerni zvon (A. K. Sež-ov). — V kuhinji (Fr. Krek). — Na Kovačevem vrtu (Šličica, spisal Župčev). —

Gazela (Basen; iz arabščine preložil F. Župčev). — Moj je kruh! (Fr. Krek). — Velikanoč (Ivana Leben). — Babica (—t.). — Listje in cvetje. — „Vrtec“ je list, ki podaja naši deci res prave, dobre in tečne hrane in zato ga najtopleje priporočamo vsem duhovnikom in prijateljem nežne mladine.

(„Edinost“) slovensko politično društvo za Primorsko, ima svoj občni zbor v nedeljo dne 13. t. m. ob 10. uri v prostorih „delavskega podpornega društva“. Na dnevnem redu so razna poročila in volitev novega odbora.

Raznoterosti.

— Spomenik Radeckega. Delo tega spomenika vrlo napreduje, kakor poroča „Armeebblatt“. Prvi relief: „Maršal Radecky obdan od svojih krdelnih poveljnikov“ izroči se v kratkem v litje; drugi relief: „Razglas premirja v Milanu 1849. l.“ bo kmalu završen. Veliki kip jezdec na konji se bo vlihl že letošnje jesen, in nadejati se je, da bo ves spomenik letos dovršen in postavljen. Vliha ga boje tvrdka Frančiška Pönningerja, c. kr. medolivca.

— Nesrečni zrakoplovci. Iz Berlina se poroča: Balon vojaških zrakoplovcov, ki se je bil tukaj vzdignil, obvisel je blizu Schrimma (Poznanj) na drevsih. V balonu so bili trije zrakoplovci: stotnik, poročnik in prostak, ki so iz precejšnje višine na tla popadali. Poročniku ni nič, stotnik si je obe nogi zlomil in prostak je obležal mrtev.

— Nesrečna lov na medveda. Knez Ant. Radevill je šel na lov v svoje pri Minskem v Rusiji ležeče gozde. Med povabljenimi lovci je bil tudi sin vojvode Ratiborskega. Ta je obstrelil medveda. Razljučena zver popade princa in mu razmesari ledje, a bilo bi še kaj hujšega, da niso prišli princu na pomoč drugi lovci, ki so poslali kosmatinu svinčenke iz smrtonosnih cevij.

Telegrami.

Belgrad, 2. aprila. Kralj Milan bode velikonočne praznike tukaj. Črnogorski minister Vuković ustavi se v Belgradu na povratku iz Carjigrada.

Peterburg, 3. aprila. „Kraj“ poroča: Omejitev pravic judov po postavi se bode razširila tudi na Poljsko. Dotični načrt bode predložen državnemu svetu.

Pariz, 2. aprila. Notranji minister Constans je naročil prefektom, da dne 1. maja ne smejo trpeti demonstracij.

Madrid, 3. aprila. V odgovoru generalu Dabanu priznava general Salzedo, da je pričetnik Dabanovih teorij. Vojni minister je generala Salzedo kaznoval z zaporom.

Umrlj so:

1. aprila. Roza Oblak, užitninskega paznika hči, 7 mes., Vegove ulice 12, bronchitis.

Tujci.

1. aprila.

Pri *Stona*: Baron pl. König, c. in kr. FZM., z Dunaja. — Albert Majer, nadporočnik, z Dunaja — König, usnjar, z Dunaja. — Loy in Tonitsch iz Kečevja. — Pantini iz Kamnika. — Stefano de Gyssegnaes z Ogerskega. — Goldschmidt iz Siska. — Majdič iz Kranja. — Dr. Machatschek, iz Nemčije.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.		740.4	2.4	sl. svzh.	jasno	
2. u. pop.		736.6	11.6	"	"	0.00
9. u. zveč.		736.2	6.4	"	"	
Srednja temperatura +6.8° za 1.6° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

3. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gl.	15	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	88	"	25	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	15	"
Papirna renta, davka prosta	103	"	35	"
Akcije avstr.-ogerske banke	942	"	—	"
Kreditne akcije	301	"	75	"
London	119	"	30	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	45	"
Cesarski cekini	5	"	64	"
Nemške marke	58	"	50	"

Stanje avstro-ogerske banke

dne 31. marca 1889.

(Brzjavno poročilo.)

Bankovec v prometu	gl.		gl.	
	400,889.000	(+)	7,847.000	
Kovinski zaklad	240,886.000	(—)	437.000	
Listnica	144,249.000	(+)	7,410.000	
Lombard	23,183.000	(—)	1,430.000	
Davka prosta bančna rezerva	45,492.000	(—)	9,628.000	

Zahvala.

Podpisani žalujoči zahvaljujejo iskreno vse one gospode in gospé, ki so se tako mnogobrojno vdeležili pogreba našega nepozabljivega sina, oziroma brata, gospoda

Janko Šuštaršič-a,

prav posebno še iskrena hvala gospodoma gimnazijskima profesorjema ranjkega. Tudi darovateljem krasnih vencev srčna hvala.

NA GLINCAH, dne 3. aprila 1890.

(1) Rodbina Šuštaršičeva.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudo podpisani v napravo cerkvenih posod in orožja iz čistega srebra, klineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posrebrim. Na blagovoljna vprašanja rado-voljno odgovarjam. (52-14)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli števil. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Elegantne
solnčnike
navadne vrste
nejše iz zanes-
blaga v največi
po čudovito
dobro poznata

Trpežno izdelane
dežnike
in najelegant-
ljivo dobrega
izberi priporoča
nizkej ceni
tvrdka

L. Mikusch

(10-2)

15 Mestni trg v Ljubljani Mestni trg 15.

Naročila na **kostumne solnčnike, popravila in preoblačenja solnčnikov in dežnikov** izvršujejo se najvestnejše in poceni. — Po pošti došla naročila vsprejemajo in izvršujejo se točno proti povzetju.

➡ Razprodajalcem so natančno razvrščeni ceniki franko na razpolago. ➡